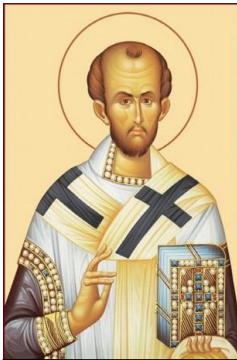

CUVÂNT DE LAUDĂ APOSTOLULUI PAVEL

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

Ce este omul, cât de mare este noblețea firii noastre și de câte virtuți mari este capabilă această făptură -omul – nimeni nu a arătat mai bine decât Apostolul Pavel.

El stă acum de față cu glas mare spre a răpune pe toți pârâșii firii, spre a apăra pe alcătuitorul firii, spre a ne încuraja la fapta cea bună și spre a astupa gura clevetitorilor care mint, spunând că firea omenească nu este capabilă de nici un bine. Pavel nu a primit o altă fire decât noi, nu a dobândit alt suflet, nu a locuit în altă lume, și, cu toate acestea, a întrecut cu mult pe ceilalți oameni.

Mai întâi, acest Apostol nu s-a înspăimântat de nici o pătimire, de nici un necaz care i s-a întâmplat pentru fapta bună și pentru dreptate, ci cu bucurie s-a supus tuturor necazurilor și le-a numit pe acestea „vremelnice și ușoare” (II Corinteni 4, 17). Dar încă și mai vrednic de mirare este că el a făcut toate acestea fără să urmărească vreo răsplătire. Noi nu suportăm niciodată nici un fel de osteneală și necaz, fără să așteptăm răsplătire; el însă le-a luat asupra lui fără răsplată, cu bucurie și cu dragoste, și nu s-a tânguit de slăbiciunea trupească, nici de mulțimea treburilor, nici de tirania trupului, nici de nimic altceva. În toate zilele el se făcea mai râvnitor, și cu cât primejdiile îl împresurau mai mult, cu atât el devenea mai curajos. Aceasta a arătat-o el însuși, prin cuvintele: „Uitând cele din urma mea și tinzând către cele dinainte” (Filipeni 3, 14). Și când moartea îi stătea înaintea, el îndemna pe alții să se bucure cu dânsul, scriind către filipeni: „Bucurați-vă și fericiți-mă” (Filipeni 2, 18). El sălta de bucurie pentru primejdii, pentru pătimiri și ocări de tot felul.

Cu toate că pretutindeni era biciuit, batjocorit și hulit, el totuși triumfa; lăsa peste tot semnul biruinței și mulțimea lui Dumnezeu pentru aceasta prin cuvintele: „Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos” (I Corinteni 15, 57).

El alerga spre întâmpinarea defăimării ce i se aducea pentru propovăduirea Evangheliei cu mai multă râvnă decât alergăm noi pentru cinste; dorea moartea, mai mult decât noi viața; iubea sărăcia, mai mult decât noi bogăția; ostenelele, mai mult decât alții odihna; necazurile, mai mult decât alții bucuria; iar pentru vrăjmașii săi se ruga mai des decât îi blestemăm noi pe ai noștri.

Câtă deosebire între noi și Pavel!

A răsturnat el, oare, rânduiala firii? Nu, noi răsturnăm rânduiala. Pavel a urmat-o așa cum este lăsată de Dumnezeu. Și el era om, ca și noi. Așadar, nu te tângui asupra firii, că ea te împiedică să fii îmbunătățit. Ia aminte la Apostolul Pavel. Pentru dânsul numai una era înfricoșată și grozavă: a supăra pe Dumnezeu. Și nimic nu era pentru dânsul mai scump și nimic nu dorea el așa de mult ca a plăcea Domnului. Nu mai vorbim de cetăți, de popoare, de împărății și de toate comorile și slava lumii; el le socotea toate deșertăciuni.

Nici slava cerului nu era pentru el așa de scumpă, ca dragostea către Hristos. Această dragoste îi era așa de dulce, încât el nu râvnea nici chiar vrednicia îngerilor și a arhanghelilor. Această dragoste covârșea toate, și, având-o, se credea cel mai fericit dintre toate făpturile. Iar fără această dragoste, nici domnia, nici stăpânirea, nici puterea nu vor fi

avut pentru el nici un folos.

Având această dragoste, el mai bucuros voia să fie cel mai mic și prigonit, decât fără ea, să fie printre cei înalți și importanți. Pentru el, singura nenorocire era pierderea acestei dragoste. Căci el le primea cu bucurie, și în lanțurile sale era mai fericit decât Nero cu coroana de aur pe cap. El trăia în temniță ca în cer și primea rănila și lanțurile mai bucuros decât alții premiul de biruință. Ostenelele îi erau la fel de iubite ca și răsplătirile, ba încă le socotea răsplătire și le numea dar. Iată, el socotea răsplătire a se slobozi și a fi împreună cu Hristos, iar a rămâne în trup, el socotea povară, dar prefera pe aceasta, pentru că era de trebuință Bisericii (Filipeni I, 23-24).

Dar poate cineva să zică că Pavel a răbdat toate pătimirile și ostenelele din dragoste către Hristos? Da, și aceasta o zice și el.

Ce trebuie să zic eu însă de primejdiile și